

TELEGRAFUL ROMÂNUL.

Telegrafulu Român este Duminec'a și Joi'a, la fie-care două săptămâni cu adausulu Foiștorei. — Prenumeratiunea se face în Sibiiu la expeditor'a foiei, pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori franseate, adresate către expeditor'a. Pretulu prenumeratiunei pentru Sibiiu este pre anu 7 fl. v. a., iar pre o jumătate de anu 3 fl. 50 cr.

Nr. 45.

ANULU XXV.

Sibiiu 921 Iunie 1877.

Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl., iera pre o jumătate de anu 4 fl. v. a., Pentru strainetate pre anu 12 fl., pre o jumătate de anu 6 fl. v. a.
Inseratele se platescu pentru antâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Nr. 1480 pres.

Cerculariu

cătra tôte oficiile protopresbiterale și cătra întregu clerulu parochialu din archidiecea Transilvaniei.

Un'a dintre cele mai nobile detorintie crestinesci este: a fi recunoscatori catra binefacatorii nostrii, și a ni aduce aminte de ei chiaru și dupa trecerea lor din acêsta viétia. Cu atata mai mare este detorintia acêst'a pentru noi, fiii bisericeii ortodoxe nationale din Ungari'a și Transilvani'a, cu catu acesti binefacatori suntu mai rari.

La 16/28 Iunie a. c. se implinescu patru ani, de candu celu mai mare barbatu alu bisericeii și natiunei nôstre, fericitulu meu predecesoru Andreiu odinióra Baronu de Siagun'a, a trecut din acêsta viétia la cele eterne.

Că crestini, dar' cu deosebire că fii credintiosi ai bisericeii nôstre, suntemu detori, mai alesu in aceste dile grele, a ni arata recunoscintia nôstra, și a ridică in acêsta di de dorerôsa aducere aminte rogatiuni evlaviôse pentru acelu barbatu, carele prin intielepitiunea sa cea rara in decursu de 27 ani a fostu radiemu neclatitu alu natiunei, și prin neobosit'a sa staruintia a desgropatu bisericea nôstra din momentulu, in care jacea aprôpe de doi seculi.

Dreptacea convinsu fiindu pedeplinu, că întregu clerulu și poporulu nostru archidieceasanu e de unu semtiementu cu mine, afu a rondu si de asta-data: ca la aniversari'a repausarei neuitatului archiepiscopu și metropolitu Andreiu, in tôte bisericile nôstre din archidiecea sê se faca parastasu solenu pentru sufletulu aceluasi fericitu archipastoriu, la care sê fia invitatu de timpuriu poporulu spre a aduce rogatiuni catra Atotopotintele pentru odichn'a repausatului in Domnulu binefacatoriu alu seu.

Si fiindu-că in anulu curinte aniversari'a acêst'a cade într'o di de lucru, Joi'a, candu poporulu e ocupatu cu afacerile economiei sale: lasu în voi'a onoratei preotimi parochiale a tiené parastasulu acêst'a sêu in Duminec'a ce premerge, sêu in cea urmatôria, la 12 sêu 19 Iunie cal. vechiu, candu de asemenea va fi de a se dá timpuriu de scire poporului, pentru a concurge la solenitatea parastasului.

Oficiile protopresbiterale suntu poftite a distribuî cu posibil'a grabire câte unu esemplariu din acestu cerculariu la singuraticele parochii din tracturile lor.

Sibiiu, la 6 Iunie 1877.

Mironu Romanul m. p.
archiepiscopu.

Teatrulu resbelului.

7/19 Iunie.

Biroulu telegraficu este inca adun-citu in tacere. Nu spune nimic'a nici dela Dunare nici din Asi'a. De pofta mai publica câte o „victoria“ turcêsa asupr'a muntenegreniloru, pentru că a dôi'a di sa repetiêscă acelesi „victorii“, dupa cari turcii mai multu mergu inapoi decâtu înainte. Numai victoria sa fia. Apoi turcii facu ce nu mai

facu alti invingatori. Ei invingu și se retragu, suntu generosi se vede. Telegramele neoficiale nu suntu asiâ pre-venitôre. Ele spanu*) ca in 16 Iunie st. n., pe inaltimile dela Ratinov'a și Glaviti'a a fostu o lupta sângerôsa între 10,000 turci și 3000 muntenegreni. In scirea telegrafica se dice mai departe, ca au invinsu muntenegrenii și au urmaritu pe inimicu pâna la Spuz. Turcii au avutu o perdere de 2000; muntenegrenii 115 Aceeasi trupa muntenegrena a batutu pe Ali Saib și l'a impinsu spre Jeloviti'a. Ali veniă cu 15,000 turci dela Berani și mergea spre Vasoieviti'a. Telegramele turcesci spunea, ca muntenegrenii au caditu mai multe mii. Precum se vede muntenegrenii nu erau multe mii de toti; dêca cadeau mai multe mii nu mai remăné nici unulu și turcii nu s'aru fi retrasu dinaintea mortiloru. Cu tôte aceste se vede a fi adeverata scirea ca turciloru le-a succésu proviantarea fortaretiei Nicsici, ceea ce se esplica din numerulu celu micu alu muntenegreniloru, cari nu suntu in stare sa traga folosu din victoriele lor. De aci vine de i gasimu mai totu pe acele-si locuri dela reinceperea ostilitatiloru încôce. Sôrtea lor și totu-odata si problem'a lor e deocamdata defensiva.

Dela Dunare au inceputu a se strecură câte o corespundintia despre miscări nôue de trupe. Semnu ca pregătirea de trecere abiă acum este cătra sfersitu. „L'Orient“ diurnalu francescu ce apare in Bucuresei publica o corespundintia dela Turnu Magurele, in care se dice ca de vre-o trei dile (cor. e datata din 11 Iunie) între Giurgiu și Oltu se iau mesuri, cari facu a presupune ca eveneminte importante suntu aprôpe. Mai departe dice cor. ca tieranii și cultivatorii de pamentu suntu eschisi din câmpurile lor și suntu opriti de a reintră prin unu cordonu de trupe. In 10 Iunie se arestara doi spioni și se si pedepsira.

Din dôiue telegrame ale lui „Pest. Ll.“ de dumineca și luni, cu provocare la „Deutsche Ztg.“, va se dica foi nesuspecte de partialitate cându nu e vorba de vre-o isbânda turcêsa, — se vede, ca s'au incercatu a trece la Calafatu 20—30,000 turci dela Ak-Palanka (dincolo de Dunare). Români au observatu din Ciupereni miscarea turciloru și cu mare bravura au respinsu pe turci.

Din Asi'a nici biroulu constantinopolitanu nici celu rusescu nu facu lumei cunoscute eveneminte nôue. Atât'a, ca rusii stau aprôpe de Erzerum și Carsulu și Batum de lângă Marea négra suntu incungiuurate de ostiri rusesci.

Scirile telegrafice de ieri anuncia intrarea turciloru in Muntenegru de trei părți.

„Pesti Naplo“ și cestiunea orientala.

In nrulu 148 alu lui „Pesti Naplo“ dâmu de unu articulu fôrte esacerbatu asupr'a neactivitatiei diplomatiei austro-unguresci. Reproducemu acestu articulu fâra de a-lu comentă, căci elu se comentéza insusi, elu ne arata in-

*) Vedi „S. d. T.“ de marti.

susi ca diplomati'a austro-ungurêsa, urmêza, celu putiennu pâna acum, alte căi și nu acele ce le dictéza fantasi'a neinfrenata a diuaristiceii magiare.

Eata articulu:

Minunata putere mai suntemu, acêst'a e adeveratu; trebuie sa tacemu că mutii și sa nu ne miscămu macaru degetulu celu micu pentru aপরera intereselor nôstre; și cu tôte aceste insultămu pre Turci'a, care se lupta cu inima de ani întregi. I impu-tămu, ca e dêma de compatimitu, pâna cându este numai slaba fatia de multimea de rusi; fér' noi avemu unu milionu de soldati, magazinele pline de materialu belicu, cai inca avemu de ajunsu, bani, ce e dreptu nu avemu; dar' totu avemu atâti cătu are rusulu și si mai multu decâtu bietulu turcu; cu tôte aceste jucămu de ani unu rolu debilu in politica, in acea crisa orientala, la care ne-amu pregatitu de diece ani, și totusi credemu, ca suntemu demni de viétia. Acêst'a afirma corespundintele semi-oficialulu „Ellenör“, insultandu pre Turci'a, carea „trebue sa piêra“, și strigandu in gur'a mare, ca „nici o actiune pe lângă Turci'a“.

Nu dieu; ci pe lângă noi, a căroru viétia este totu asiâ de periclitata, că si a turcului. Sêu nu sciu cei din Vien'a, ca cestiunea orientala este tocmai asiâ cestiune turcêsa, că si austro-ungara? Dunarea este cu multu mai vertosu unu fluviu austro-ungaru, decâtu turcescu. In monarchi'a austro-ungara locuescu 16 miliône de slavi, — jumetate din poporatiune, — in Turci'a patru, cu Serbi'a și Muntenegru dimpreuna cinci și jumetate miliône, între 21 miliône poporu, dintre cari suntu 15 miliône mahomedani. Asupr'a căruia este mai periculosu panslavismulu? Cele dôiue miliône de osmani și dêca 'si pierdu patri'a lor in Europ'a, potu reintôrce in Asi'a-mica, unde gasescu diece miliône de osmani la o grupa, in sa dêca marea slava innêca Ungari'a, noi nu avemu unde sa innotămu? De pielea nôstra este vorba, nu numai de a turcului, esistintia monarchiei austro ungare este atacata, nu numai a Turciei. Politic'a care o continua Russi'a și spre a cărei indeplinire si-a pusu tóta puterea in lupta, nu pôte sa se oprêca in mijloculu drumului, invinge sêu cade, și dêca a invinsu apoi dieu nu se va inspaimentă de barierele negre-galbine. Este numai cestiune de tempu cându va sosi rendulu la noi dupa Turci'a; apoi este lucru intieleptu și justu dela noi, că sa asteptămu și sa privimu că cei condamnati la môrte, cum prepadesce mai întâiu hoherula pre amiculu nostru, pâna va sosi rendulu la noi? ba inca ne incuragiămu, sa nu legămu cu amiculu nostru solidaritate, căci călăulu s'aru puté superă și pe noi pentru acêst'a, sa ne purtămu frumosu și in pace, dar' dêca ne iërta. N'aru fi ôre mai bine a ne intrebuintia mâ-nile libere, și a ne aperă viétia cu puteri unite? Turculu nu se increde in altulu, cu tôte ca scie, ca puterea sea este insuficienta, se apera cu barbatia, precum numai se pôte, noi inse parasimu pre aliatulu nostru naturalu și facemu aপরera nôstra dependenta dela bunavointia altor'a, dela aliantia cu Germani'a sêu cu Angli'a, cari nu suntu nemijlocitu interesate in cestiunea orientala, că noi, si a căroru patria și viétia natiunala nu este de feliu amenintiata prin crisa cestiunei orientale. Sêu noi nu putemu stă pre picôrele nôstre, turculu pôte, și totusi turculu este acêl'a, care nu pôte trai, noi inse cari suntemu de traitu.

Putere ambițioșă, austriaciloru creduli, magiariloru superbi, pururea batjocorim pre

molesitulu românulu, pre serbulu lasiu, pre muntenegrenii selbatici și pre grecii degenerate. Ce folosu mai avemu noi a despretiui pre altii, pre cei mai mici? Români suntu decisii, ei au intratu in resbelu, voiescu a trece Dunarea, și voru eluptă independentia in resbôie, dorescu a castigă corôn'a regesca și prin planuri mari a o pune pre muntii Carpatiloru, de unde voru batjocuri și umili cu baionete pre magiari. Români au politică, densii sciu ce voiescu, navalescu, densii se aliéza si mergu in resbelu. Serbi si-au parasitu plugulu, nesceratu a remasu spiculu coptu, din tierani se facura soldati, și provinci'a, care e cătu dôiue comitate mai mari magiare, a fostu in stare a pune patru ostiri in picidore, și a purtatu patru luni de dile resbelu cu recruți. Nime n'a atacatu pre serbi, au fostu mai liberi, mai independinti decâtu suntemu noi magiarii, s'au conjuratu, s'au resculatu, s'au luptatu pentru o idea, pentru panslavismu, pentru o ambițiune de a staveri unu statu slavu de média-di, au caditu, au ostenitu și ce facu de nou? 'Si desfasiura flamar'a, ascutu armele, tramitu pre principele lor la Tiarulu rusescu și cu elu merge si Ristici, că sa cêra concediu dela protectorulu puternicu, pentru că Serbi'a odata devinsa și umilita sa-si resbune, sa pôta intră de nou in resbelu, sa-si verse sângele pentru pamentulu, care voiescu a-lu ocupă și cucerî, pentru fratii serbi, din patri'a nôstra cu cari dorescu a se uni.

Iér' vulturii stâncelor, muntenegrenii infioratori, a căroru tiêra nu produce nici iêrba, cari nu sciu nici ceti, dela 14—50 ani au apucatu cu totii hangiarulu, ei dormu pe petrii, și petreacu prin crepaturile muntiloru, ducu o viétia de banditi că si hai-ducii, de ani întregi, numai pentru de a-si putea stemperă setea urei si isbândeii cu sângele negru de turci, și că sa-si castige renume și gloria prin maceluri; fanatismulu crucei grecesci îi insufletiesce, iér' ambițiunea mare a lui Nichi'a lu candidéza pe tronulu slaviloru de sudu. Fâra nici o privire la discordiele din trecutulu, diplomatii Greciei dau mân'a unulu cu altulu, că se inaltie patri'a lor glorificata; poporulu da semne, că dorescu resbelu, negutiatorii aduna bani, regimulu cumpera arme, armat'a se pune in rendu, și nu preste multu Russi'a va castigă o noua tiêra, o noua rescôla dreptu aliata in contra Turciei. Toti acêst'a sciu ce voiescu, cutéza, sacrifică, se incredu in sine insisi si pentruca lucra, au devenitu factori in politica.

Statu e Ungari'a sêu ba? Unu anonim rusescu ni-a scrisu alaltaieri, ca nu suntemu „Ungari'a ambițioșă“ ce-si inchipuiesce, forti'a ei nu trage in cumpena. Adeveratu e acêst'a? Intrebarea privesce pre Andrássy și pre Colomanu Tisza. Dêca avemu regimu, trebuie sa avemu și statu; dêca avemu statu, elu trebuie sa aiba și politic'a sea; dêca avemu constitutiune, aru trebui sa avemu și influintia; dêca suntemu liberi, aru trebui sa avemu și vointia libera.

Nu suntemu noi magiarii mai rei decâtu românii, serbi si grecii, ci numai mai nefericiti. Nu avemu barbati de statu! Tempurile mari au sositu și au gasitu barbati mici. Generalii se temu de resbelu, cum sa mërta atunci soldatii in resbelu? Natiunea magiara se demoralisêza de susu, de aceea nu-i pasa, cum jefuiescu Russi'a in vecini, cum devine Dunarea fluviu rusescu, cum se nascu regatele Daco-Romani'a și Slavi'a de sudu, și cum aceste sapa impregiuru grôp'a, in care voiescu a nimici Ungari'a.

Nu, noi nu ajutămu turcului, pre elu

lu va ajută óresi-cum Ddieu si spad'a sea drépta, dar' fiinduca noi nu ne putem noue insine ajută, nici Ddieu nici Pap'a Romei nu ne va ajută, nici nime altulu in lume. Privimu in giurulu nostru cu dorere, trecemu cu vederea evenimintele esterne si politic'a interna, de nicairi nu capetámu consolatiune. Cautámu moravurile patriotice de demultu, si nu le gasimu. Scrutámu presemnele, si aceea cetimu din ele, ca suntemu in decadentia. Ne oprimu si petrun-demu in viitoriu. Inca nu este totulu perdutu, ne inspira inca sperantia. Inse viitorulu nostru celu mai frumosu trebuie sa ni-lu eluptámu: Ungari'a viua nu este tier'a visurilor!

Amu vediutu durerile lui „Pesti Naplo.“ Cetitorii voru judecá acum, déca calea indigitata si urmata de diuistic'a de soiulu lui „Pesti Naplo“ este calea cea adeverata care sa si duca la unu scopu multiamitoriu pentru monarchi'a austro-unguresca.

C.

Sciri politice.

Din Vien'a se scrie ca comandantulu militariu din Dalmati'a bar. *Rodich* si celu din Croati'a bar. *Mollinary* suntu de mai multe dile in Vien'a. Fam'a dice, ca presentia acestoru doi comandanti este in legatura cu aneksiunea Bosniei la Austro-Ungari'a.

In Francia este o crisa politica. Presedintele Mac-Mahon crede necesara disolverea camerei deputatiloru si s'a adresatu cátra senatu cu unu mesagiu pentru disolvere. — Multi vedu in acestu pasu alu maresialului presedinte mesuri cari pregatescu o lovire de statu, dupa altii spre a introduce imperiulu a trei'a óra.

Unu specimenu de fratia magiara.

Mai dile trecute, unu barbatu onorabilu, de caracteru, facu cu trenulu o caletoria la Vien'a. In cupeu cu densulu se affau din intemplantu doi magnati unguri si, dupa cum se vedea, din sfere mai inalte, mai distinse. Acesti'a fara a presupune ca dóra companionulu loru pricepe limb'a magiara, cu atátu mai putienu ca este románu, luánu-si de basa miscárilu din orientu, incepura unu di-cursu in

„Schitie Romane.“

La ocazioni de apretiare asupra lucrurilor si a eveniminteloru din vieti'a particulariloru séu din vieti'a popóreloru, publiculu se da totu dé-un'a privilegiu celu mai bunu de a vedé diferite aparintie de caracteru. Apretiánu vre-unu lucru séu vre-o impregiurare, omulu este óre-cum necessitatu a se manifestá: a-si descoperi auditoriloru modulu seu de pricepere, de simtire si de judecata. Asupra unui si aceluasi lucru séu asupra unui si aceluasi evenimentu, fia-care omu numai asiá póte sa se exprime si se apretiánuca dupa cum este elu capabilu de a cuprinde, dupa cum este de limpede séu de norósa facultatea lui intelectuala, si dupa cum este de buna séu de corrupta calitatea lui morala; asupra unui si a aceluasi lucru ori evenimentu. Alt-cum judeca si apretiánuca unu omu de cultura si alt-cum unu omu ordinariu; alt-cum judeca si apretiánuca unu omu de sciintia, unu omu seriosu si cu pricepere de lucru, si alt-cum unu semidoctu, unu usioru si unu malitiosu. Dela unu omu cultu, cu sciintia si cu seriositate afla lumea adeverulu séu celu putienu afla fapte si descoperiri basate pre tóte probele, si dovedite si esplicare cu date adeverate; dela unu omu ordinariu inse si malitiosu, séu usioru, nu poti aflá altu-ceva decâtu minciun'a, vatamári si calumnii tendentióse, séu celu multu afirmatiuni false basate pre o cuprin-

limb'a magiara de urmatoriulu cuprinsu:

„A. Cestiunea orientala pusa astadi pe tapetu rescolesce multe lucruri intre nationalitátele tieriloru dunarene, cari nóue, *natiunei domnitóre*, de locu nu ne potu veni la socotela. Dintre tóte mai vertosu románi si serbii suntu acei'a cari cu deosebire chiama atentiunea nóstra asupra loru, de óre-ce politic'a recomandata de Kossuth in 1849, atátu comandantiloru de honvezi cátu si deosebiteloru tribunale de sánge nice pe departe nu si-a ajunsu scopulu doritu. Acést'a politica erá: a imitá faptele lui Traianu cu ocaziunea cuceririi Daciei, adeca — a face *tabu'a rasa* cu toti patriotii, cari au inteligentia, avere séu alte calitáti, prin care se póte sustiené traditiunea nationala, iér' plebea sa se lege de glia si in vegetatiunea-i animalica sa-si caute existenti'a in deprinderea cu lucruri ordinarié, ce suntu incompatibili cu mándri'a invingatoriului.

B. Este adeveratu, ca politic'a lui Kossuth nu numai n'a realizatu ideile lui Traianu, in genere ale cuceritoriloru romani, vis-à-vis de popórele subjugate ci din contra prin multele tribunale de sánge, prin spendiurarea atátoru popi si invetiatori poporali, natiunile aceste si-au pierdutu totu mai tare increderea in noi, iér' de alta parte, ur'a cátra totu ce este ungurescu le otielesce totu mai tare in spiritele loru. Cu tóte aceste, unele aparintie, ivite dejá, ne facu a sperá ca *nimicirea spiritala* a acestoru natiuni se póte totusi ajunge cu alte midilóce, cari istori'a nu le póte atribui magiariloru. Midilócele aceste suntu: *vinarsulu, discordi'a si coruptiunea*.

Vinarsulu, intr'unu tempu relativu scurtu, a stinsu aprópe tóta populatiunea vechia a Americi de nordu, ceea-ce prin lupte nu s'aru puté realisá. Sa se uite cine-va numai la valachii nostri. De pe fetiele si din cadinti'a loru fisica va ajunge la imbucuratórea conclusiune, ca acesti urmasi romani — dupa cum se numescu ei, — cari inse nu facu onóre deosebita colonisatoriului loru, Traianu si Marcu Aurelu — au apucatu calea cea mai drépta de a se duce pe urmele indianiloru, fiindu-ca dela popii necultivati pâna la ciobanulu din urma toti suntu beutori patimasi.

Discordi'a si ur'a intre inteligenti

dere defectuósa a lucrului si motivate prin accidentie isolate si unilaterale, altfelu ómenii culti, ómenii de sciintia, ómenii seriosi si morali prin apretiárilu loru manifestá totu-déun'a caractere bune, caractere nobile si edificatórie; iéra ómenii ordinari, tendentiosi, de o cultura morala inferióra, manifesta la tóta ocaziunea caractere ordinari, inferióre si stricacióse.

De o vreme incóce evenimintele orientale, cari deocamdata se petrecu la Dunare si in giurulu nostru, au datu multa ansa ómeniloru, atátu de un'a calitate cátu si de cealalta, a face apretiári asupra mai multoru lucruri si impregiurári; cu deosebire inse au datu ansa a se face apretiári asupra poporulu románu in genere si asupra Romaniei in specie. Prin acést'a ni s'a oferitu tuturoru privilegii bogate de a vedé destule aparintie de caractere de ambele specii.

Pentru publiculu, care cunósce modulu de vedere in genere si de apretiare a magiariloru si jidaniloru jurnalisti, asupra romániloru si asupra Romaniei, si care a vediutu acum in tóte dilele in foile redigate si publicate de acestu soiú de ómeni manier'a ordinaria, maliti'a si nepriceperia, cu cari se apretiánuca si insulta totu ce este románescu si totu ce se face intre románi, — reproducemu dintre multele apretiári drepte din strainatate, facute asupra Romaniei, unu exemplariu de apretiare seriósa si cu multa cunoscintia de impregiurári a unui ger-

si tierani din caus'a *confesiunei* si in urmarea divergintiei de ortografia a pressei valache este si altcum in permanentia. Aici nu facu esceptiune necum episcopii dar' nici pacurarii loru. Episcopii santiescu pe popii alesi de comunu, fia cátu de prosti si necultivati pentruca, déca nu aru face astfelu, comun'a intréga aru putea trece la alta confesiune. Impedecári de aceste le rodu tóta puterea si i' oprescu de a face politica incurcându-i in certe si dispute cu connationalii loru.

Totu asemenea se intempla cu scólele loru, cari un'a dupa alt'a, pe rendu voru deveni scóle comunale adeca magiare, cându apoi se voru vedea pusi in fati'a alternativei: a suge cultur'a magiara séu a remanea prosti si a — apune.

Renegati au fostu pe pamentu de cându exista lumea. In vitiulu acest'a cade cu deosebire inteligenti'a unui poporu, care e *stapanitu* de alta natiune. Egoismulu sugrumatu se atitia prin neadmiterea connationaliloru la oficie si posturi publice de statu. Nu duréza multu si, cei mai culti, cadu jertfa ambitúnei loru, va se dica devinu renegati. Dovedi avemu destule la serbi si románi. Renegatii, ca ómenii cei mai detestabili si fára caracteru, suntu instrumentele cele mai potrivite pentru subminarea si corumperea natiunei parasite de densii.

De aceea credu, ca un'a din detoriile principale ale guvernului magiaru este, ca fatia de natiunile aceste, se procéda asiá dupa cum a inceputu spriginindu din tóte puterile pe jidovi si propinatiunile loru, nutrindu ur'a confesionala, cultivánu neghin'a renegatiloru, apesánu in totu modulu posibilu scólele nemagiare si din contra infintiandu si subventiunánu din visteri'a statului in aceeași mesura scólele magiare, ducendu coruptiunea in sinulu acestoru popóre etc. Mijloculu acest'a e cam machiavelisticu, inse este celu mai siguru intru a ajunge la scopulu doritu.

Acestu dialogu este interesantu pentru noi mai cu séma din dóue puncte de vedere, odata pentruca elu este o dovéda nóua, lángha o miia altele despre sentimintele patriotice si crestine ce magiarii nutrescu fatia de noi; a dóua pentruca ne semnaléza mijlócele diabolice, de cari se folosescu

manu, carele prin modulu seu de a vedé se deosebesce cu totulu de cei ce vorbescu si apretiánuca pre románi in jurnalistic'a ungaro-jidanésca, si cari apretiári s'au publicatu acum in importantulu jurnal din Berlinu „*National-Zeitung*.“ Eata ce dice numitul jurnal in Nr. 244 din 29 Maiu a. c. dupa o introducere generala premérsa, asupra *Romaniei*:

„Starea lucrurilor in Romani'a a dobánditu numai in tempulu celu mai nou putinti'a de a aretá o tendintia cátra cultur'a moderna. Resultatele dobandite in acestu scurtu tempu suntu atátu de insemnate in privinti'a economica si politica, incátu cu siguritate se póte admite, ca si relele cari se mai arata inca din coruptiunea unoru clase mai inalte, inca se voru delaturá Spre scopulu acest'a (din urma) erá necesariu mai nainte de tóte unu impulsu care sa descepte puterile morale cele mai bune in poporu, si acestu impulsu l'a primitu tier'a acum.

„Dupa terminarea resbelulu rusoturcu din an. 1828—1829, tier'a infatisá de nou unu desiertu completu. . . In privinti'a acestei impregiurári nu mai incape nici o indoiéla. Spre a intári cu unu martoru clasicu acést'a, ne provócamu numai la raportulu maresialului cont. de *Moltke* incátu acel'a se refera la Romani'a. Ocupatiunea tierrei de rusi in decursu de ani, carea a urmatu acestui resbelu, intru adeveru nu a contribuitu multu pentru recrearea ei, a pusu inse celu dintáiu temeiu la

in contr'a nóstra spre a ne distruge si nimici trupesce si sufletesce.

Sa multiamimu pentru umanele intentiuni! Iér' noi románi sa priveghiámu cu totii neadormitu si sa apearámu corpulu natiunei de veninulu mortalu, ce ni s'a pregatitu cu o pasiune adeveratu satanica. Totu odata inse sa spunemu lunei civilizate: de ce suntu capabili magiarii si ce avemu noi de a indurá din partea loru.

Mar t.

Incunoscintiare.

Alb'a-Iul'ia, 15 Iunie 1877.

In urmarea ordinatiunci ministeriului magiaru nefiindu permisa constituirea de comitete pentru ajutorarea fratiloru ostasi románi din Romani'a libera, si astfelu propusulu dameloru románe din locu de a constitui unu atare comitete inca remánendu nerealisaveru, subscriesele, fia-care in parte, basate de-oparte totu pe mentionat'a ordinatiune ministeriala, care nu interdice colectári prin persóne singuraticé, de alta parte inse petrunse de simtiulu fratiescu si umanitariu in caus'a ostasiului románu ranitu, ne-amu decisu a deschide separatu câte o lista de subscriere pentru contribuiuri atátu in bani cátu si scame si bandagie, circulánu aceste liste aci in locu, si pe cátu se va puté si in giuru administránu ofertele incurse la loculul competentu, precum la tempulu seu dánu si socóta publica in foile nóstre nationale.

Aducendu acést'a la cunoscintia publica, o facemu in speranti'a aceea, ca in alinarea ranei vulneratulu ostasiu románu luptatoriu pentru caus'a drépta nationala, in acést'a sánta datorintia deosebitu a femeiei, vomu avé consótie cátu mai multe si in tóte pártile locuite de románi.

Eufrosin'a Cirlea.

Eufemi'a Piposiu.

Romania.

Pretángha cele relatate de „Monitorulu“ Romaniei oficialu, pe cari le reproducem in nrulu tr. mai dánu urmatórele detalii dupa „Press'a“ in privinti'a splendidei primiri facuta de imperatulu rusescu la Ploiesci, suveranulu románu:

o administratiune regulata, si in deosebite privintie la constituirea legale a tierrei.

„Dar' perpetu'a schimbare a principiloru (hospodariloru), economi'a turcésca, rivalitátele familieloru boeresci, cari se luptau pentru a ajunge la demnitatea princiaru, nu a permisu cá sa se póta asiediá in tíera unu edificiu solidu pe bazele dobandite. Intru acést'a le a succésu inse unoru administratori harnici, precum de exemplu repausatulu principe Stirbeiu a introduce multe lucruri cari au devenitu folositorie pe venitoriu. Ca resbelulu din Crime'a nu a avutu acelesi urmári triste pentru starea economica a tierrei (cá celelalte resbele de mai nainte) e de a se atribui numai impregiurári ca resbelulu acest'a in genere a fostu purtatu mai indepartare de tíera. Numai pacea de Parisu din 1857 carea a datu principatelor Mol-dovei si Valachiei o autonomia mai sigura si le-a pusu pe picioru proprii si sub scutu corespundiatoriu, este de a se privi cá inceputulu si temelii'a unei ere nóue si a pornirii tierrei spre cultura. Dupa acést'a a urmatu unirea ambeloru principate intr'unu singuru principatu „Romani'a“ sub principele Cuz'a. Acést'a a fostu o fapta politica conscientiósa, carea face tóta onórea petrunderii si patriotismulu barbariloru de statu conducatori, dealtcum volnici a face ce aru fi voit.

(Va urmá).

„Cu trenulu de diminétiá, mini-strulu de resbelu, cu presie linteles consiliului, s'au dusu la Ploiesci de au datu visita inalteloru personagie ale suiteloru imperiale. La 6 óre, cându au sositu in vagonulu stralucitu alu Mariei Sele Dómnei, suveranii nostri, Majestatea Sea imperatulu, cu tóta august'a familia, se aflá, asteptându la gara, unde primindu-i, a sarutatu mân'a M. S. Dómnei, prezentandu-i unu buchetu de flori, si oferindu-i bratiulu, s'au suitu ambii in trasura, Mari'a Sea Domnitoriulu cu A. S. I. Mostenitoriulu tronului Rusiei in o alta trasura se dusera la resiedinti'a imperiala, fiindu insirata pe ambele laturi ale stradei guard'a imperiala. Mariile Loru au visitatu casarm'a, dupa care au avutu locu prândiu in familia.

„La órele 8 sér'a, totu cu acela'si ceremonialu, suveranii nostri au fostu insotiti de M. S. imperatulu la gara, si lucru de remarcatu, fiindu plóia, augustulu nostru óspe, prin o politetia esquisita, a statu cu casc'a in mâna pâna ce trenulu a plecatu.

„Mâne Mercuri, se crede, ca M. S. imperatulu va veni la Cotroceni, si probabilu, Sambata sér'a, va asistá la representati'a de gala ce va avea locu la teatrulu celu mare.

Iassi, 29 Maiu 1877.

Onorabilei redactiuni a jurnalului „Timpulu.“

Fiindu-ca miculu discursu ce sub-scrisulu amu pronuntiatu la primirea imperatului Alesandru la gar'a de Iasi, in 24 Maiu curentu, cu ocaziunea trecerei Majestátiiei Sele la Ploiesci-Bucuresci, l'amu vediutu reproducu de unele jurnale si chiaru de jurnalulu „Tempulu“ cu óre-care lipsa de gresielii, credu ca nu este bine sa remána astfelu.

De aceea avemu onóre a rugá pe onor. Redactiune sa binovoiésca a-lu reproduce din nou, cându va crede de cuviintia in intregulu seu complectu, asiá precum se alatura pre lángha acést'a.

Primiti, ve rugámu, cu acésta ocaziune incredintiarea stimei ce ve purtámu.

Ioisifu metr. Moldovei.

Majestate! Cu simtiementu de celu mai profundu respectu salutámu venirea Majestátiiei Vóstre in patri'a nóstra. Dela marele Petru, gloriosulu vóstru strabunu, dupa 166 de ani, Majestatea Vóstra sunteti celu dintâiu monarchu ortodocsu care onoréza cu visit'a sea, acésta vechia capitala a Moldovei, astadi a dóu'a capitala a Romaniei: Fi-ti binevenitu intre noi. Biseric'a, clerulu si totu poporulu románu saluta in Voi cu respectu pe puterniculu monarchu ortodocsu alu Rusiei, demnulu descendinte alu marelui Petru. Dumnedieu sa ve binecuvinteze armi'a Vóstra crestinésca si sa indrepteze pasii Majestátiiei Vóstre intru tóte spre bine intru multi ani fericiti!

Publicámu cá documentu istoricu, interesantu si curiosu, testulu circulari Turciei, tramisa reprezentantiloru sci in strainatate, cu ocaziunea declaratiunei de independintia a Romaniei:

Per'a, 5 Iuniu.

Prin o comunicatiune anterióra, Inalt'a Pórta se grabise de a denunciá puteriloru semnatare ale tractatelor de Parisu, conventiunea, prin care guvernulu din Bucuresci inlesnise armeloru rusesci invasiunea principatelor unite si a imperiului.

De atunci, puterile militare moldo-valache, nu incéteza de a comite acte de ostilitate in contr'a teritoriului si armatelor imperiului. In fine, Inalt'a Pórta s'a informatu acum ca guvernulu princiaru a proclamatu independintia sea si a declarat resboiulu puterei suzerane.

Rebeliunea principatelor-unite este prin urmare, de acum unu faptu implinitu; acei'asi ómeni, cari, cu o cumplita nelea-

litate, au predatu tiér'a inimicului si au facutu din armat'a princiaru unu instrumentu slugarnicu in mâinele Rusiei, au impinsu indrasnel'a pâna acolo, de a incereá sa rum-pa legaturile care dela inceputu léga principatele cu restulu imperiului si de a violá pe fatia punerile la cale prin care Europ'a intréga stabilise conditiunile esistintiei politice a Moldo-Valachiei.

Europ'a cunósce, cu ce credintia, Inalt'a Pórta a respectatu pururea privilegiele acordate principatelor, chiaru in epocele loru cele mai tulburate.

Cu tóta pretensiunea guvernulu Moldo-Valachu de a face sa tréca cá nisce adevăruri, inchipuirile gresite ce-si face de unu tempu incóce despre drepturile si datoriile ce decurgu din relatiunile sele cu curtea suzerana, nici unu obstacolu nu s'a opusu exercitiului libertátiloru legitime, care suntu motorii ori-cârui progesu sinceru si realu, nici o pedeca nu s'a adusu desvóltárei institutiuniloru tieiei; din nefericire tóte acéste au fostu neputincióse spre a mantiené pe guvernulu princiaru pe calea ce-i insemnau onórea si adeveratele interese ale tieiei. Independintia proclamata intr'unu momentu in care principatele se afla coplesite de inamicu, nu va insielá nici pe Europ'a nici pe Moldo-Valachi'a; istori'a ne arata cu indestulare ce parte Rusi'a scie a trage, mai curentu séu mai târdiu, din asemenea proclamatiuni de independintia, in folosulu intereselor si alu ambiitiei sele; insa, asta data, impingandu principatele cátra rebeliune, guvernulu rusescu nu se marginesce intru a pregati ruin'a unoru provincii cáror'a tractatele le asigurase pentru unu lungu siru de ani o prosperitate de invidiatu; elu se face, in fatia cu Inalt'a Pórta, complicele revolutiunei si inspiratorulu principiiloru celoru mai resvratitóre, elu arunca Europei intregi, o sfidare lucrându la desbinarea si distrugerea intregului edificiu politicu, carele consfintitu de tempu, s'a hotaritu, suntu d'abi'a cáti-va ani, ca este neaparatu pentru mantinerea echilibrului generalu.

In fati'a unei situatiuni atátu de deplorabila, Inalt'a Pórta protestá in modulu celu mai formalu si celu mai energicu, atátu in contr'a hotaririi guvernulu princiaru cátu si in contr'a inreprenderiloru ambiitiose ale Rusiei. Noi respingemu nisce acte si nisce proiecte care suntu totu odata o lovire fatisia tractatelor, conditiuniloru esistintiei politice ale principatelor si angagiamentelor celoru mai solemne ale principelui Carolu cátra suzeranulu seu.

Inalt'a Pórta declara ca, ori ce aru putea face si dice guvernulu rebelu alu Moldo-Valachiei, ea intielege a pastrá drepturile sele neatinse, rezervandu se de a intrebuintá in privirea principatelor, mijlócele ce-i voru inspirá propriele sele interese si ce i aru povatiu mersulu evenemintelor. Guvernulu imperialu róga pe puterile semnatare ale tratatului de Parisu cá sa binevoiésca a luá actu de acésta demarsia, elu spera de a vedea pe Europ'a asociându se cu cugetulu si protestatiunea sea, elu este incredintiatu ca tóte puterile interesate la mantinerea dreptului publicu europénu, voru radicá glasulu loru spre a osândi fapte pe atátu nesocotite pe cátu culpabile, spre a opri cá ele sa produca vre-unu efectu politicu si spre a intempiná urmárele desastrose pentru echilibrulu europénu, ce aru putea resultá din ele.

Binevoiti a comunicá acésta depesia Esc. S. ministrului afaceriloru straine alu guvernulu pe lángha care sunteti acreditatu si a-i lasá o copia de pre dens'a.

„Timpulu.“

Scolasticu.

Din protopopiatulu Noerichiu Cincu-mare.

Verdu, 2 Iuniu 1877.

„Minte románo“, „minte si poporu cá tine nu va fi sub sóre!“ a disu unu barbatu románu, si in adeveru asiá este. Románulu posedé tóte insusirile cele nobile d. e. are idei sanatóse, memoria buna, fantasia viua, simtieminte

si nesuintie nobile, pre lángha acést'a e donatu dela bunulu creatoru si cu unu corpu sanetosu. Numai durere trebuie sa marturisimu, ca cultur'a lui spirituale e inca prea multu negligata.

De unu tempu incóce totusi putemu dice ca poporulu nostru s'a interesatu de cultur'a spirituale convin-gendu-se: ca, cu cátu unu poporu este mai desvóltatu, cu atátu este elu si mai avutu, si cu cátu este mai intie-leptu si avutu, cu atát'a elu este si mai tare si mai siguru in tendinti'a spre fericire.

Astadi tóte popórele se intereséza de caus'a educatiunei si jertfescu multu pentru desvóltarea tinerimei loru. Sci-inti'a si cultur'a desparte pre omu de omu, pre poporu de poporu; sciinti'a si cultur'a suntu arme neinvinsé, inaintea cáror'a ori-ce putere fisica se va topi cá sér'a de fati'a focului. Si unu poporu numai atunci este cadiatu cându va fi invinsu prin acéste arme.

De aceea vedemu ca tóte popórele si natiunile emuléza intru inaintarea sciintieloru si a culturei. Poporulu nostru, de si pâna astadi pe multe locuri suntemu de confratii nostri sasi in drepturile nóstre apasati si respinsi, incátu totu cu procese trebuie sa ne câscigámu dreptulu ce ne compete totusi, cu tóte acéste, de fric'a loru nu ne vomu teme, nici ne vomu turburá, ca cu noi este Ddiu. In astfelu de impregiurári dieu, ca devis'a nóstra este „inainte!“ Factorulu de capetenia carele ne póte scóte din órb'a nesciintia este scóla, in care pruncuti de tempuriu se incepu a se desceptá, cáci cáte talente agere de ale poporului nostru se ingrópa in noianulu nimicirei, care déca s'aru fi cultivatu aru fi potatu fi de mare folosu. De aceea cu dreptulu putemu dice: ca scólele cu invetiatori harnici suntu in stare a reinnoi fati'a pamentului — pre cându acele cu invetiatori neapti voru intunecá si cele mai chiare lucruri dinaintea mintii cei agere a copiiloru.

Fiindu subscrisulu orenduitu comisariu ppescu la tineria examene-loru pe semestrulu alu II-lea in câteva comune ale tractului nostru ppescu Noerichiu Cincu-mare, mi tienu de datoriintia a publicá pre invetiatorii cei mai zelosi care s'a ostenitu mai multu cá altii lucrându in vi'a d-lui. Incependu se esamenele din 20—29/5 a. c. au decursu preste totu cu unu resultatu imbucuratoriulu. In proponerea obiectelor de invetiamentu prescise de lege, si in privinti'a progresului s'a distinsu d. invetiatori Ioanu Bonea dela Cincu mare, d. Teodoru Hiristu si Tom'a Stirbetiu dela Siulumbergu, d. I. Rotariu dela Prostea, Sim. Varg'a dela Verdu, Ioanu Corfariu dela Agnit'a si Alesandru Bársanu dela Covesiú. Aru fi de doritu cá invetiatorii nostri sa participe reciproc unii cu altii la tineria esamenelor, si cátu s'aru putea sa se renduiésca dintre cei mai harnici invetiatori si comisari la esamene, cá astfelu vediendu si practisându unii dela altii s'aru indreptá si cei mai slabuti, s'aru face póte mai zelosi si mai activi, s'aru desteptá intru densii o emulatiune, ceea ce aru contribu multu la inaintarea invetiamentului pe terenulu scolaru. La o atare ocaziune li s'aru putea dice la unii dupa evangelia: „mergi de fa si tu asisderea.“

Intr'adeveru ca grea ve este misiunea fratiloru invetiatori, dar' pe cátu e de grea pe atát'a e si de frumósa si marétiá, cáci d-vóstra invetiatorii aveti de a pune bas'a séu fundamentulu moralitátiiei, inaintandu in elevu o desvóltare omnilaterale in directiune cospundiatóre demnitátiiei omenesci, fatia cu desvóltarea acést'a, castigarea cunoscintieloru si a desterritátiloru speciali ce le recere un'a séu alt'a chiamare a vietiei.

Dee Ddiu cá sa vedemu in tóte comunele nóstre scóle cu invetiatori buni facendu progresu, cáci numai asiá

ne vomu putea salvá venitoriulu si esistinti'a nóstra si a filoru nostri.

Ioachim Parau,
parochu gr. or. la
Verdu.

Economicu.

Saliste, 10/22 Maiu 1877.

(Urmare si fine.)

Dupa o scurta introducere asupr'a reguleloru de observatu la altoire in deobsece, — dlu Comsi'a recomanda in loculu pamentului cleiosu si escrementeloru de vita resina de altoitu, o substantia fórté eftina, practica si usioru de preparatu. Apoi recomanda copularea in loculu altoirei in despicatoru, aretandu totodata, cându si cum se oculéza. Amintescu anume, ca dlu Comsi'a a avutu norocós'a idea a aduce cu sine mai multe unelte si recuisite spre a ilustrá vorbirea cu esemple si esperimentári practice, ceea ce n'a pututu decátu sa inlesnésca intielegerea numerosiloru ascultatori.

Mladitiile séu surceii de altoitu sa se taie cu fórfecile din pomi sanatosi, teneri si crescuti in fati'a sórelui.

Pomii prasiti din sementia scósa din póme paduretie suntu de preferitu pociumpiloru, cari fiindu in deobste betranicosi si póte chiaru nesanososi, nici suculu loru nu circuléza de o potriiva cu alu mladitiloru nobile. Atátu cele-lalte metode de altoitu cátu si la copulare ne putemu servi de unu instrumentu, care se numesce *cutitu de altoitu*. Acestu cutitu sa fia usioru indemanaticu, cu taisiu oblu si ageru cá briciulu.

Mladitiile nobile sa nu contiena, decátu 2—3 ochiuri, pentru cá pre de o parte sa nu se pré imprascio suculu din trupina ér' pre de alta parte, pentru cá sa capetámu o coróna cátu de frumósa. Altoirea in sasi sa se faca dupa putintia cátu mai aprópe de pamentu (cátu de josu). Altoii teneri sa se scurteze in vre-o 2—3 primaveri dupa olalta spre a grabi ingrosiarea si intarirea trunchiului. Coróna sa nu fia pré stufósa, cáci astfelu nu se potu cóce pómele pre deplinu. Nici crengile sa nu se impedece un'a pe alt'a in crescerea loru; de aceea crengile uscate, cele ce crescu in josu séu spre mijloculu corónei sa se cionte, ungându ranele mai mari cu pacura séu alta materia, care apera pomulu de influintiele stricacióse din afara. Cá legaturi ni s'a recomandatú atia de uruocu séu bumbacu, pentru ca udându-se nu se stránge pré tare cá sa vateme altoii. De aceea nici nu trebuie innodata atia, ci numai resucita, si pe deasupr'a sa se unga apoi: cu unu feliu de céra, ce se castiga prin ferberea cu incetulu a unei cuantitati de spirtu curatu amestecatu cu resina. E bine cá altoiulu sa capete la inceputu si unu razimu prin unu parisioru, care trebuie sa se implante pe langa altoi la o mica distantia. La altoii puternici parisiorii suntu de prisosu.

Déca pomisiorii se sadescu de tómn'a — prin lun'a lui Novembre — pre cându li-au cadiatu dejá foile, atunci sa se astérna in giurulu loru compostu de gunoiu meruntu cá adapostu contr'a gerului de iérna; ér' primavér'a se risipe apoi acestu asternutu si se amesteca cu pamentulu dela radacini. Radacinile inainte de a le asiediá in pamentu din móie in unu feliu de ciru formatu din pamentu cleiosu amestecatu cu apa.

Cój'a sa se spoiesca cu balega de vaca, cu varu stánsu séu cu malu; ér' cój'a betrána si sfármiciósa sa se radia cu dung'a unui cutitu séu cu unu instrumentu anume facutu pentru acestu scopu — radiatória. —

Acest'a este pe scurtu cuprinsulu vorbirei tiente de dlu Comsi'a.

Repetiescu, ca amintitulu domnu a pusu si in lucrare practica aceea ce recomanda in vorbirea sea. Destulu ca esperimentárele seversite fiindu sub

cerința liberă în vederea și audiului tuturor a atrasu poporului din ce în ce mai multu — dovădă eclatantă ca țieranii noștri ascultă cu plăcere sfaturi bune, deca este cine vorbi în limbă loră. Nu me indoescu unu momentu, ca sfaturile voru fi încoronate de unu succesu bunu. Amu deplina speranță, ca subcomitetulu din Sibiu alu Asociațiunei va continuă pe calea apucată și dlu Comsi'a și Eugen Brote că agricultori rationali și membrii ai subcomitetului amintitu, știu ca nu voru lipsi a pune și de aci înainte serviciile loră la dispozițiunea claselor muncitoare dela sate.

I. Munteanu,

invetiatoriu la școlă normală din Saliste.

Varietăți.

* * * *Societatea română de cântări și muzică din Caransebesiu* va țienă primă sea adunare generală Dumineca în 12 Iunie cal. v. a. c. după ce statutele acelei a si-au obținutu mai înaltă aprobare ministerială.

Comitetulu prov.

* * * Si „Gazetă Transilv.” (Nr. 42, dto 14/2 Iunie) aduce șcirea, ca „un episcopu greco-catolicu și română da unu banchetu . . .” (vedi „Teleg. Rom.” Nr. 43 dto 2/14 Iunie).

Si „Gazetă Trans.” (Nr. 43 dto 17/5 Iunie) aduce șcirea, „ca cu ocașiunea unei alocuțiuni Pap'a dela Rom'a aru fi disu, ca . . . atâtă șcie, ca *asupra Rusiei jace cu greutate mână lui Ddieu*. La acést'a se mai adauge, ca totu Pap'a aru fi ordonatu rugaciuni prin bisericile catolice intru isbând'a armelor turcesci.” La acést'a iera mai adauge „Gaz. Trans.” ca și „șântulu patriarhu dela Constantinopole a ordonatu nu numai rugaciuni prin bisericile intru isbând'a armelor turcesci . . .” Sermanulu patriarhu din Constantinopole, numai elu va fi știindu, cu ce inima face rugaciuni — presupunem ca „Gazetă” este bine informata, — pentru armele turcesci, tocmai atunci, cându frații sei grecesci de pe insulă Cret'a, din Epiru și Tesali'a se școlă cu arm'a în mână în contr'a barbarilor turci. De n'aru fi în Constantinopole constituțiune turcescă cu basibozuci și cerchezi, spânduratori șeu celu putieniu fôrfeți à la Abdul Aziz! De aru fi „libertate că în Itali'a”, unde e „*prisonierulu din Vaticanu*” și pôte permite atâtă — opozițiune în contr'a regelui și regimului italianu! — Dar' în fine despre a noastră parte fia ori și cum, căci o repetim, „necum sa fimu supusi unui Papa infalibilu, dar' nu avem de a face nici cu patriarhulu grecescu din Constantinopole, nici cu țiarulu rusescu din Petropole . . . constituimă biserică noastră propria adevărată natiunala cu deplina autonomie, și ne alegem pe capulu nostru bisericescu după asiediamintele constituțiunei facute de noi însime, din liberă noastră vointă natiunala!” (Vedi „Tel. Rom.” Nr. 43 dte 2/14 Iunie).

Si „Gazetă Trans.” (Nr. 42 dto 14/2 Iunie) aduce șcirea, și înca chiaru din „*leaganulu natiunalițăței noastre*”, despre demonstrațiuni „democratice republicane” ba chiaru și „monarhice” ale Italiei legale, cu unu cuventu italianu, dar' nu „*catolice per excellentiam* (!) demonstrațiuni „*nefericite*.” precum scrie A. V. din „*leaganulu natiunalițăței noastre*,” căci au fostu îndreptate „în contr'a reacțiunilor clericali”, „în contr'a Vaticanului.” — „Va se dica este o mare deosebire . . .” (Vedi „Tel. Rom.” Nr. 42 dto 29 Maiu 10 Iunie).

„Gazetă Trans.” nu pôte suferi „*capitalurile profesiunali*”!! — (Vedi „Gaz. Trans.” Nr. 43 dto 17/5 Iunie). * * * (*Pedeci neîvingibile*.) Precum aflămu din isvoru competentu, comi-

tetulu despartimentului Blajiu alu Asociațiunei transilvane pentru literatură română și cultură poporului română s'a adresatu cătra comitetulu centralu de aici cu o scrisore, în care se enumera o multime de „pedeci neîvingibile” ce se punu în potrivă primirei adunării generale a acestei Asociațiunei în opidulu Blajiu. Astfelu, „Asociațiunea”, care eră pâna nu de multu dedată a alege din comunele multe, ce se imbiau pentru primirea adunării generale, în estu anu, din causă „pedecilor neîvingibile”, cari s'au ivitu dintr'odata în „Romă mica” va fi nevoita a cersi pe la usile altor comune mai milostive pentru a fi primită!

Bursă de Viena.

Din 8/20 Iunie 1877.

Metalicele 5%	60 10
Imprumutulu nat. 5% (argintu)	65 60
Imprumut. de statu din 1860	110 75
Actiuni de banca	784 —
Actiuni de creditu	140 25
London	126 60
Oblig. de desdaunare Unguresci	73 —
„ „ „ Temisiorene	72 —
„ „ „ Ardelenesci	71 75
„ „ „ Croato-slavone	— —
Argintu	111 40
Galbinu	5 99
Napoleonu d'auru (poli)	10 13 1/2
Valută nouă imperiale germăna	62 26

Nr. 81.

Concursu.

Devenindu vacanta parochi'a gr. orient. de clas'a a III din Rusi cu fili'a Streiu, în protopresbiteratulu gr. or. alu tractului Hatiegu, se deschide prin acést'a concursu, cu terminulu pâna la 2 Iuliu a. c.

Emolumentele suntu:

In parochi'a Rusi:

- locu de casa și gradina, și 4 jugere pamentu aratoriu;
- dela 37 familii câte un'a ferdela cucuruzu în bômbe și câte un'a di de lucru;
- stolele indatinat.

In fili'a Streiu:

- 12 jugere pamentu aratoriu și fenatiu și stolele indatinat.

Doritorii de a concurge la acést'a stațiune, au a-si asterne petitiunile loră bine instruate în întielesulu stat. org. pâna la terminulu susu amintitu, la subscrișulu.

Hatiegu, 31 Maiu 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Ratiu, m. p. ppresbiteru.

2—3

Nr. 55.

Concursu.

In parochi'a Sadu, ppresbiteratulu alu II alu Sibiuului, este de a se ocupă alu doilea postu de preotu devenitu vacantu din 1871. Emolumentele împreunate cu acestu postu suntu: veniturile stolare dela 180 familii din mater'a Sadu și dela 70 familii din fili'a Cisnadi'a, precum și folosirea a 5 jugere și 117° aratura și fenatiu, cari tôte împreuna facu la 400 fl.

Concurentii voru avé a-si prezentă suplicele instruate în întielesulu statutului organicu la subsemnatulu oficiu ppresbiteralu celu multu pâna la 2 Iuliu st. v. a. c.

Sibiu 2 Iunie 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Popescu m/p. ppresbiteru.

2—3

Nr. 105—1877.

Concursu.

Devenindu vacanta prin mórtea preotului parochi'a a 2-a din Balanu, de cl. III, din ppresbiteratulu gr. or. alu Ungurasiului; spre întregirea ace-

lei a la întielesulu ordinațiunei Prea Venerabilului Consistoriu archidieceșsanu dto 21 Aprile 1877 Nr. 1089 B. prin acést'a se escrie concursu pâna la 3 Iuliu a. c.

Emolumentele avende în acést'a parochia suntu:

1). Casa parochială cu supraedificatele de lipsa și gradina în marime de 1 1/2 jug.;

2). 12 jugere de pamentu aratoriu și fenatiu de clas'a I, cari dau unu venitu anualu de 200 fl. v. a., a căroru contribuțiune se platesce de cătra comuna;

3). Dela 125 de familii câte o di de lucru pe anu;

4). Stol'a indatinată; tôte acestea computate în bani, dau unu venitu anualu de 420 fl. v. a.

Doritorii de a ocupă acést'a parochia voru avé de a substerne concursele sele instruate cu documentele după stat. org. pâna la 3 Iuliu a. c. la subscrișulu, în care di va fi si alegerea.

Füzes-Sanpetru, 2 Iunie 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Petru Rosc'a mp.

2—3

Nr. 73.

Concursu.

Pentru indeplinirea vacantei parochii din comun'a Cinadia, de clas'a a II se escrie concursu cu terminu pâna la 10 Iuliu a. c.

Emolumentele:

- cas'a parochiale cu două gradini de legumi alt'a cu pomi;
- 16 jugere de pamentu parte aratoriu parte fenatiu.
- 160 ferdele de cucuruzu sfarmitu.
- un'a di de lucru dela 160 familii.
- 7° lemne și accidentiele stolarie usitate.

Tôte acestea computate în bani dau sum'a de preste 600 fl. v. a.

Aspirantii și voru înaintă cererile, instruate conformu dispozițiunilor sinodali din anul 1873 pentru regularea parochielor, — subsemnatulu oficiu ppresbiterale.

Mercurea, 1 Iunie 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Oficiulu ppresbiterale gr. or. alu tractului Mercurei

Ioanu Droc'u m/p.

1—3

adm. prot.

Nr. 121.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii de clas'a a III Ocolisiulu mare, protopresbiteratulu Lupsiei, se escrie concursu pâna în 17 Iuliu a. c. st. v. cu care suntu împreunate următoarele emolumentele:

1. Cas'a parochiale cu gradina de 801°.

2. Portiunea canonică cu 6 jugere, 153° fenatiu și 7 jugere 794° aratoriu.

3. Dela 110 fumuri o jumetate miertia (8 cupe) grâu și dela 60 fumuri o jumetate miertia cucuruzu.

4. Tôte venitele stolari regulate prin sinodulu parochiale, cari computate la olalta dau unu venitu anualu de 391 fl. 30 cr. v. a.

Concurentii au a-si asterne suplicele loră prevediute cu documentele recerute în § 13 stat. org. la subsemnatulu oficiu.

In contielegere cu comitetulu parochiale respectivu

Offenbai'a, 30 Maiu 1877.

Oficiulu ppresbiterale gr. or. alu Lupsiei.

Ioanu Danciu m/p.

1—3

adm. prot.

Nr. 132.

Concursu.

Pentru ocuparea postului de capelanu, prelungă neputinciosulu parochiu Nicolau Popoviciu, în parochi'a de clas'a a III gr. or. din Ghimbavă ppresbiteratulu Branului, se escrie prin acést'a, cu concesiunea Maritului Consistoriu archidieceșsanu dto 21 Aprile a. c. Nr. 1162 B, concursu cu terminu pâna la 10 Iuliu a. c.

Emolumentele împreunate cu menționatulu postu de capelanu suntu jumetate din tôte veniturile parochiale.

Concurentii au a tramite subscrișului suplicele loră instruate în sensulu statut. org. și conformu dispozițiunilor sinodului archidieceșsanu din 1873, pentru regularea parochielor § 16 pct. d).

Brasiovu, 6 Iunie 1877.

In contielegere cu comitetulu parochiale respectivu

Ioșifu Baracu m. p.

ppresbiteru că adm. alu

1—3

ppresb. Branului.

Nr. 37.

Concursu.

Pentru vacantă parochia gr. or. de clas'a a III Bogat'a olteana cu fili'a Dope'a în ppresbiteratulu Palosiului, se escrie concursu pâna în 10 Iuliu a. c. în carea di va fi si alegerea.

Emolumentele suntu: dela 55 familii cu fumu din matera, dela 29 din filia câte un'a ferdela de bucate în graunție și câte un'a ferdela ovesu; folosirea portiunei canonică de 11 jugere 354 orgie aratura și fenatiu, tasele stolari obicinuite dela 373 suflete, cari tôte împreuna cu accidentiele parochiale dau unu venitu anualu de ce-va preste 400 fl. v. a.

Concursule instruite în sensulu prescrișelor legali se voru asterne pâna în 10 Iuliu a. c. negresitu subsemnatulu.

Palosiu în 2 Iunie 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu

Teofilu Gheaj'a m/p.

1—3

adm. prot.

Nr. 192.

Concursu.

Pentru ocuparea stațiunei vacante de parochiu la biserică sântei Treime din Zizinu, de clas'a a III, împreunată cu unu venitu anualu de 400 fl. v. a., se escrie prin acést'a concursu cu terminu pâna în 20 Iuliu a. c.

Concurentii au a tramite mie subscrișului suplicele loră instruate în sensulu stat. org. și conformu dispozițiunilor sinodului archidieceșsanu din 1873 pentru regularea parochielor.

Brasiovu, 11 Maiu 1876.

In contielegere cu comitetulu parochialu respectivu.

Ioșifu Baracu, m. p.

3—3

protopresbiteru.

Edictu.

Virgiliu Dud'a doctorandu de medicina, nascutu din Carasiov'a, carele a parasitu cu necredință pre legiuță sea sotia Sofi'a nascuta Stolojanu din Lugosiu, fără a se sci loculu ubicațiunei lui, se citéza prin acést'a, că în terminu de unu anu și o di sa se prezenteze la scaunulu protopresbiteralu mai josu subsemnatu; căci la din contra procesulu divortialu încaminatu de sotia lui, pentru totală despartire; se va pertractă și decide si în absență lui.

Lugosiu, în 10 Maiu 1877.

Scaunulu ppresbit. gr. or. alu Lugosiuului, prin

Georgiu Pesteanu,

2—3

protopopu.